

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sijamsko vprašanje.

Temni, strelonosni oblaki privlekli so se na mejnarodno politično obnebe in poklicani kakor nepoklicani proroki ugibajo skrbno in plašno, nastane li vihar ali ne. Sijamsko vprašanje je ta temni oblak, ki obrača na se občno pozornost, in ki bi utegnil prouzročiti še nevaren konflikt mej dvema evropskima velesilama, namreč mej Francijo in Anglijo.

Znano je, da si je Francija v iztočni Indiji z velikanskimi denarnimi in krvnimi žrtvami pridobila mogočno kolonijo Tonkin. Da skuša tudi okolico podrediti svojemu političnemu uplivu, je samo naravno, saj zagotavlja politični upliv vedno tudi važne trgovinske koristi. Mej državami, kjer se borita Francija in Anglija za hegemonijo, je tudi Sijam, neizcrpno bogata dežela na levem bregu reke Mekong. Glavno mesto Bangkok šteje 300.000 prebivalcev in je tako imovito, kakor malokatero mesto v Aziji. Sijamci varujejo svojo neodvisnost jako skrbno in se ne marajo udati niti Francozom niti Angležem. Da bi obema prijateljema preprečili pot do glavnega mesta Bangkoka, zasuli so reko Menam blizu ustja tako, da morejo preko tega jezusa samo male ladje, nikakor pa ne vojne oklopnice. Pred kratkim so Sijamci ta jez odkopali v toliko, da bi zamogla do Bangkoka pluti avstrijska oklopnica, na kateri potuje nadvojvoda Fran Ferdinand okolu sveta. Angleži so porabili to priliko in hitro odposlali nekaj ladij pred Bangkok, ker pa je Francija dotlej imela na tej reki samo malo poštno ladjico „Lutin“, odposlala je tja še dve večji ladiji, da ne zaostane za Anglijo. Francoski minister unanijh del je obvestil sijamsko in angleško vlado o prihodu teh dveh francoskih ladij, ali še predno je došlo sijamski vladi to naznanilo, krenil je francoski admiral Human s svojima ladjama v reko Menam in se hotel približati Bangkoku. Sijamci so vsled tega napadli ladji, ju oplenili in pobivši moštvo ju pogreznili. Francoski diplomatični zastopnik v Bangkoku je zahteval za ta napad zadoščenja in da bi svojo tirjatev zadostno podprl, poklical je na pomoč francosko vojno brodovje, usidrano v Kambodži. Fran-

coski vojaki so zasedli v sijamskem zalivu tri strategično velevažne kraje Samit, Kong in Kong Salem in sporočili sijamski vladi svoje pogoje, pod katerimi se hočejo umakniti.

Sijamci, računajoč na to, da se bo Anglija zoperstavila Franciji, ako bi ta kaj nameravala zoper njihovo neodvisnost, niso dali niti odgovora na francoske tirjatve, vsled česar jim je francoska vlada poslala ultimatum in za odgovor določila rok 48 ur s pristavkom, da sicer začne takoj vojno.

Ni dvoma, da bi Francija rada povečala svoje azijske kolonije, saj jej te doprinašajo neprecenljive gmotne koristi. Pridobivši si imoviti Sijam, arondirala bi svoje posestvo jako lepo in postala tudi v daljnji Aziji velevažen političen faktor. Angleži se bojé francoskega upliva v Aziji, zlasti ker je Francija zaveznica Rusije, ki ima v Aziji igrati še veliko ulogo in gledé katere misli sleharni Anglež, da si bo svoj čas skušala prisvojiti izvor angleškemu bogatstvu, namreč Indijo.

Sedanja situacija je tej francoski nameri jako ugodna. Francoske vojne ladje stojé blizu glavnega mesta sijamskega, francoski vojaki pa so zasedli strategično važna mesta, tako da se sijamska vlada niti ganiti ne more in bi gotovo vzprejela trde pogoje, stavljene od Francije, da se ne zanaša na Anglijo.

Od te je sedaj zavisno, bo li Francozom mogoče polastiti se Sijama ali posamnih delov brez posebnih težav ali ne, kajti o tem, da Francozi resno mislijo in se pripravljajo za boj, o tem ni dvoma. Anglija se pa sedaj ne nahaja v ugodnem položaju. Gladstone sploh ni prijatelj preprirom radi eksotičnih dežel, vrh tega se mora baviti z Egiptom in z Irsko in z mnogimi drugimi važnimi vprašanji, tako da niti misliti ne more na kako akcijo v vzhodni Aziji. Ta nazor potrjuje tudi izjava angleškega ministra unanijh del v obeh zbornicah angleškega parlamenta. Angleška vlada je v teh izjavah priznala, da imajo Francozi pravico, zahtevati zadoščenja ter obljubila, delovati z vsem svojim uplivom na to, da se konflikt iz lepa poravnata tako, da ostaneta neodvisnost in celokupnost Sijama nedotaknjeni.

Neodvisnost in celokupnost sta tako razširljiva pojma, da angleška vlada s temi besedami ni prav za prav ničesar povedala. Ako bi torej Francija bodisi samo z grožnjami, bodisi z vojno silo primorala Sijam, da jej odstopi kak pristan ali kak otok ter jej dovoli posebnih olajšav gledé trgovine, tako radi tega gotovo ne bo prišlo do vojne mej Francijo in Anglijo. Če bi pa Francozi zahtevali kaj več, ali celo skušali anektirati ves Sijam, potem je lahko mogoče, da se Anglija tej nameri odločno upre, kar bi bilo nepopisne važnosti za vso politično konstelacijo v Evropi in v Aziji.

Francija ima v Evropi izpolnjevati tako velikanske naloge, da je vsako oslavljenje, katero jo zadene, preopasno in bi rodilo slabe posledice. Zato upajo vsi nje prijatelji, da se ne bo angažirala za pridobitev problematične vrednosti v vzhodni Aziji v toliko, da bi to zamoglo uplivati na nje moč in veljavo v Evropi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. julija.

Ministerska kriza.

Berolinska „Kreuzzeitung“, znana kot list, ki ima z visokimi krogi intimne zveze in to ne samo na Nemškem, nego tudi pri nas, zabeležila je te dni na Dunaji jako razširjeno govorico, da misli odstopiti finančni minister dr. Steinbach in poljedelski minister grof Falkenhayn. Dunajski dopisnik Praške „Politike“, na katerega smo se že večkrat sklicevali, prereka to vest, ker grof Tasche neče o personalnih premembah ničesar slišati, priznava pa, da bi imela imenovana ministra dovolj uzrokov za odstop. Finančni minister dr. Steinbach je z reformo valute, izvedeno po načrtih ogerske vlade in Madjarski v korist, korenito pogorel. Azijo 4 odstotkov svedoči, da je „epohalno“ delo, prememba valute, naredila fiasco. Poljedelski minister grof Falkenhayn je pa nezadovoljen, ker glede prepovedanega izvažanja krme ni obveljal njegov nasvet. Morda ima še kaj drugih uzrokov; smer Tascheove politike je sedaj taka, da je Falkenhayn ne more odobravati.

LISTEK.

Vrhnja suknja.

Češki spisal Karol Šipek; preložil Vinko.

(Konec.)

„Vam, kot pravniku, se pot izplača. Brzorad vam gotovo preskrbi, da boste videli usmrtenje, in to ni kar si bode. Kdaj se vam pač ponudi taka prilika?“

„Ali pa pridem še po noči tja?“ vpraša Guhanek po kratkem obotavljanju.

„Najboljše bode, ako se poslužite večernega brzovlaka državne železnice. Čez kake pol ure odide, Popeljete se do Kolina, tam si najamete voz in pred polnočjo ste v Kutnigori. Dajte se peljati v hotel „Na pošti“, tam ja najpoprej dobite.“

Ta hip hiti doktor Guhanek domov po zimsko suknjo, potem na državni kolodvor in malo pred polnočjo je drdral z njim voz po klanecu staroslavnega Kaňka h kutenskem Lorku.

Voznik se obrne k njemu v kočijo ter veli: „Pravijo, da o tej uri tukaj strašijo usmrtenji rudarji. Kdo pa ve, koliko je resnice na tem.“

Guhanek nehoté zamíži. Spomnil se je, da je nekoč za mladih let videl grozno žaloigro „Krvavi

zbor ali kutnogorski rudarji“. V vsakem dejanju so koga usmrtili. Takrat se je vračal iz gledišča domov ves prestrašen. In spomnil se je tistih dveh zločincev, katera bode jutri Pperger pred njegovimi očmi... Brrr! Boga je zuhvalil, ko se je voz ustavil pred hotelom. Megle, ki so krile njegove misli, so se razpršile, ko je vstopivši v gostilno, ugledal pri mizi policijskega koncipista Brzorada sredi mnogobrojne družbe gospodov. Pogledal je v obraz samo Brzoradu, tudi koncipist ga je uzrl že pri vratih ter zaklical: „Za Boga, doktore, kje pa ste se vzeli?“

In Guhanek, vesel, da je na cilju, radostno odgovori:

„Prišel sem za vami in za Mazagranom. Vidva sta me spravila sem, da bi vaju...!“

„Za Mazagranom? Saj je ostal v Pragi.“

„V Pra...?“ Guhanek od groze ni končal besede.

„I seveda,“ pripoveduje koncipist. „Saj poznate Mazagrana. On ima slamnate sklepe. Vzplamené in v hipu je po njih. Ko sva prišla do severozahodnega kolodvora, pričel se je kujati, da ne pojde. Da nima živcev za to, da je načeloma zoper smrtno kazen in da vam mora vrniti vrhno suknjo. Nikakor se ni dal pregovoriti, s prvim tramvajem je zopet odšel. Jelíte, da je to neumnost?“

„Je... je,“ jeclja uničeni Guhanek. „A največja neumnost je to, da je on v Pragi, jaz pa v Gori.“

„To naj vas nič ne skrbi, videli boste vsaj usmrtenje. Kaj takega še niste videli. Kar slecite se in mej nas pridite... Gospodje dovolijo, da jih seznanim...“

Družba je bila sestavljena iz samih privržencev boginje Temide: sodniki, tožniki, odvetniki, govorilo se je skoro brez izjeme le o usmrtenjih in eksekucijah, in ko so se razhajali, ponovili so si, da se jutri pred sedmo uro zopet vidijo na dvorišču okrožnega sodišča. Točno ob sedmih se je imelo pričeti usmrtenje.

Doktor Guhanek je imel nemirno noč. Večerjal je v hotelu rostbeuf, angleški pripravljen na surov način, in v sanjah je videl samo kri.

Nočna vožnja, spomin na Kaňka, zabava v gostilni in jutrajšnji grozni prizor: vse to je pripomoglo k temu, da je domišljija njegova delovala mrzlično in divje. Imel je grozne sanje. Zdelo se mu je, da so ga na Kaňku ujeli Žižkini lokostrelci in grdogledi taborski načelnik, pred katerega so ga peljali, je ukazal, naj ga z vozom vred vržejo v predur. To je bilo strašno. Ko so padali v zevajočo globino, ujedal se je kolinski voznik zaradi nagrade za voz in konje ter bil jako surov. Pozneje so se

Malorusi in vlada.

Znano je, na kako moder način skuša naša vlada odtujiti bratska naroda maloruski in ruski. Jezikovni razloček mej tema narodoma je tako neznan, da ga skoro ni opaziti, najmanj pa resno uvaževati. To delajo samo filologi, a kar ti izmordujejo, to izkorišča vlada v politične svrhe. Nedavno je upeljala v šolo fonetični pravopis, da bi tako maloruski jezik oddaljila od ruskega, sedaj pa je gališka vlada izdala naredbo, da uradi ne smejo vzprejemati in reševati ulog, ako niso pisani v malorusčini, namreč v taki, kakršno spozna vlada za pravo. Vlada gotovo ni upravičena določevati kaj gledé jezika, najmanj ko nastavlja v ruskih krajih take uradnike, ki jezik le za silo lomijo. Če bo hotela vlada svojo naredbo izvrševati, morala bo sestaviti posebno komisijo, katera bo določevala, jeli kak spis „rusk“ ali „rosijsk“. „Dělo“ javlja, da je društvo „Narodni Dum“ v Lyonu te dni poslalo na neki finančni urad ulogo, da pa je bila ta vrnena, češ, da je pisana v velikoruskem jeziku. Maloruski filologi so na prošnjo društva potrdili, da je dotična uloga pisana v maloruskem jeziku, torej v jeziku, kateri se je do zadnjega časa učil v šolah, v katerem so bile pisane šolske knjige — dokler ni vlada uvedla dialekt — v katerem so pisani vsi listi, v katerem uradujejo pri sodiščih in v katerem je pisan od vlade izdajani državni zakonik!

Prepovedano izvažanje krme.

Včeraj je vlada po dolgem ugibanju, posvetoivanju in pogajanju vendar le izdala naredbo, s katero se prepoveduje izvažanje krme. Letošnja suša je napravila v vseh kronovinah naše države toliko škodo, da nedostaje povsod tudi najpotrebnejše krme. Kmetovalci so bili v največji stiski, zlasti ker so Nemci iz Nemčije pokupili krme kar se je dalo in tako še blago neprimerno podražili. Deželni odbori — kranjski seveda ne — in kmetijske družbe so morale dolgo molodovati in pritiskati, predno je vlada izdala to prepoved. Da se je stvar zavlekla, je zasluga Madjarov. No, pa saj smo za to rojeni, da nas Nemci in Madjari — strižejo.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

Po petdnevni debati vzprejela je skupščina s 102 proti 11 glasom predlog, da je bivše liberalno ministerstvo obtožiti in je volila poseben odsek 12 članov, kateri ima voditi preiskavo. Debata je jasno pokazala, da je zatožba samo plod strankarskega sovraštva. Tako kakor se sovraži srbski liberalci in radikalci, tako se ne sovražita niti dva nasprotna naroda, niti Nemci in Francozi, in zato ni dvoma, da bo preiskovalni odsek — kateremu se je postavil termin do 2. avgusta — poročal za bivše liberalne ministre neugodno. V zadnji seji stavljal je neki radikalec predlog, naj se obtožita tudi bivša regenta Ristić in Belimarković. Ta predlog pride šele po 2. avgustu v razpravo, in prav lahko se zgodi, da obvelja. S takim počenjanjem si radikalci gotovo ne bodo pridobili nikjer simpatij in spoštovanja.

Iz ruskih listov.

Berolinski dopisnik znamenitega ruskega lista „Novoe Vremja“ piše o velikem pomankanju, katero je vsled dolge letošnje suše zavladovalo po vsem Nemškem. Dočim je novi vojaški zakon obračal na se splošno pozornost, prikradla se je na Nemško nesreča, katere ne prežene nobena ministerska naredba, noben oficijozni članek. Nemčiji grozi letos tista nesreča, ki je pred dvema letoma razsajala na Ruskem. Kolikokrat, pravi dopisnik, smo mi na Nemškem živeči Rusi škripali z zobmi, čitaje v nemških listih pretirana poročila o „lakoti na Ruskem“. Tisti listi niso mogli prikriti svoje radosti, da je taka nesreča zadela sosedno državo. Sedaj je

na vrati Nemčija; težko, sila težko se bo ognila lakoti, katere posledke bo čutila še bodoče leto. — V minošem zasedanju državnega zbora nemškega, v katerem je bila vzprejeta vojaška predloga, govorilo se je tudi o nasvetu nekega nacionalliberalnega poslanca, naj se letošnji jesenski manevri vršijo samo v tistih krajih, kjer je bila letina slaba. Po kratki debati je bila razprava odložena na nedoločen čas. Sam kancelar Caprivi, ki se je sicer udeleževal vseh posvetovanj o vojaški predlogi, dasi ima bolno nogo, se niti zmenil ni za nasvet gledé sene in slame, dasi je od tega odvisno blagostanje nemškega kmetijstva vsaj za dobo dveh let. Pomisliti je treba, da na Nemškem ne zraste niti jeden krompirček ne, ako ni bila zemlja pognojena z živinskim gnojem. Kjer ni krmé, ni živine in kjer te ni, tudi ni gnoja niti dobre letine. Nemški kmetje prodajajo že sedaj govejo živino in konje z izgubo. Teleta prodajajo po 6, 8 ali 10 mark, lani so jih pa prodajali po 30 do 40 mark, srave se prodajajo letos po 90 do 100 mark, lani po 250 do 350; tako tudi vse druge reči, dasi meso v mestih ni postalo cenejše. Dočim prosi nemški kmet Baga za dež, trdi vojni minister Kaltenborn Stachau, da manevri ne morejo pohujšati položaja kmetov. Ali bo Nemčija prebila pretečo jej lakoto, prebila je tako junaški, kakor ruski narod? Predlanskim se je pojavilo samo pomankanje živil in že so se v raznih mestih, tudi v samem Berlinu, primerili krvavi izgredi. Od tedaj pa je nemški narod izgubil mnogo svojega zaupanja do ministrov; nehal je celo verovati, da imajo sposobnost in dobro voljo, pomagati mu v nesreči. — Tako je pisal ruski list, še predno je naša vlada prepovedala izvažanje krme. Sedaj je položaj na Nemškem še dosti hujši.

Domače stvari.

— (Zgradba „Narodnega Doma“.) Preteklo nedeljo, dné 16. t. m., zboroval je upravni odbor „Narodnega Doma“, da se posvetuje in zjediní o nekaterih premembah s prvim darilom obdarovanega načrta. Pri zborovanju je bil navzočen tudi arhitekt Škabroust iz Prage, kateremu je bilo prirejeno prvo darilo. Odbor je sklenil soglasno, da je stavbo skoro v vseh dimenzijah nekoliko razširiti. Vsled tega bodo vsi stranski prostori, namenjeni različnim národnim društvom, prostornejši in elegantnejši. Le dimenzije obeh velikih dvoran in male dvorane, ki so itak že velike, ostanejo nespremenjene. Streha poslopja bo krita s ploščami, vestibul bo lep in prostoren, stopnice široke in zložne, vsi prostori visoki in zračni. Sploh je gledal odbor bolj na dobro, praktično in komfortno uredbo notranjih prostorov, kakor na vnanji ukras. Arhitekt Škabroust je prevzel izvršitev premenjenega načrta in proračun ter obljubil, da izgotovi delo do 1. septembra. Delo se potem predloži takoj stavbinski oblasti, tako da bode že letos mogoče ograditi stavbinski prostor in začeti s kopanjem tal. Obrtnikom, ki prevzemó razna naročila, se ponudi na ta način prilika, delo čez zimo solidno in iz dobre tvarine izvršiti.

— (Gospod c. kr. nadinženir Fran Žužek) poslal je začasnemu odboru „Radogaja“ nastopno pismo: „Priznavši, da je podpirati dijake najblažji namen, ki ga zamore imeti kako društvo, pozdravljam idejo „Radogaja“ ter Vas prosim upisati me mej njega ustanovnike in ob jednom sprejeti priloženih 10 gl. kot prvi obrok.“ — Slava vrlemu možu!

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslal je danes g. Jož. Novak iz Litije 2 kroni. Živio!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslali so uredništvu našega lista: V gostilni „pri Štefanu“ v Ljubljani darovali so 10 kron ustopni rodoljubi: gg. Josip Murnik 3 k., domoljub 3 k., Jernej Černe 2 k., rodoljub 2 k. — Gosp. Jož. Novak iz Litije 2 kroni; skupaj 12 kron, katere izročimo vodstvu. Živili vrli darovalci!

— (Abiturijentska veselica.) Odbor za abiturijentsko veselico slovenskih in hrv. učiteljskih in učiteljskih, ki bode jutri večer v dvoranih starega strelišča, prosi vse one čč. rodoljube, ki morá niso dobili posebnega vabila, naj blagovolijo to oprostiti odboru, ter jih s tem vabi najljubneje, da se udeležé veselice, katere čistí dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda in „Narodni šoli“. Vspored veselice smo že prijavili. Začetek točno ob 1/8. uri.

— (Petindvajsetletnica „Narodne čitalnice“ v Kamniku.) V nedeljo slavili bodo rodoljubi Kamniški važen naroden praznik, to je petindvajsetletnico obstanka narodne čitalnice, ki je bila ves čas svojega obstanka zbirališče vseh zavednih Kamniških rodoljubov. Iz narodne čitalnice prišla je marsikatera vzpodbudna beseda v burnih časih našega narodnega preporoda, ko so vrli Kamniški volinci morali voziti se v daljni Tržič k raznim volitvam. Domoljubni Kamnik držal je vedno ponosno po konci prapor slovenski, zato je pričakovati, da se bode nedeljske slavnosti udeležilo prav obilo slovenskega občinstva iz vseh krajev, posebno pa iz Ljubljane, ki naj se pridruži deputacijam narodnih društev, katera se udeležé slavnosti.

— („Slovensko planinsko društvo“) uljudno prosi, naj se vsa pisma do društva pošiljajo naravnost osrednjemu odboru v Ljubljani, a ne posameznim odbornikom. Dalje naznanja, da je pot na Stol, katero je zaznamovalo društvo, dalo tudi popraviti. Na društveni oklic sta se oglasila g. Anton Zupan, posestnik v Zaspu pri Bledu, in g. Anton Lavrenčič, gostilničar v Št. Petru na Notranjskem. Gosp. Zupan ima na ponudbo 5 sob in kuhinjo. Kdor želi stanovanje najeti, naj se oglasi pri njem ali pri društvu. Zasep je pol ure od Bleda. Gosp. Lavrenčič ima vedno na razpolaganje sobe. Zajutrek, kosilo in večerja stanejo 70 kr., soba z eno posteljo pa 40 kr. Te cene veljajo izrecno le za člane „Slov. planinskega društva“. V bližini Št. Petra je Snežnik, potem Sv. Trojica in pa hrib Osilnica, od koder se vidi daleč po morji. Voz je vedno na razpolaganje. To gostilno, ki je na prav dobrem glasu, priporočamo vsem č. članom in sploh občinstvu.

— (II. letošnje vrtno veselico) priredi pevsko društvo „Ljubljana“ v nedeljo dné 6. avgusta letos, na „Virantovem vrtu“. Podrobni program priobčili bomo v jedni prihodnjih števil; za danes bodi omenjeno, da se prične kegljanje že jutri, ter se nadaljuje vsak dan od 1. ure popoldne naprej s sledečimi dobitki: I. dobitok 30 kron, II. dob. 20 kron, III. dob. 10 kron, IV.

našli v veliki francoski revoluciji. Voznik se je prelevil v privrženca Jakobincev in kočija v voz krvnikov, na katerem so nesrečnega doktorja Guhanke peljali na morišče. Obdolžili so ga, da se s svojo sivo vrhno suknjo roga sansculotom ter ga obsodili na smrt.

Voznik ga je tolažil, da društvo francoskih krvnikov ravno sedaj zahteva osemurno delo in da bodo najbrž ustavili delo. A tolažba je bila brezuspešna. Prišli so na mesto — guillotina je bila že pripravljena. Monsieur Simonet, jako šarmanten mlad mož v rokavicah in belem jabotu, pomagal je obsojencu z voza ter ga pozdravil, stisnivši mu desnico. Potem ga je poprosil, da bi mu smel odpeti ovratnik. „Številka jednoinštirideset, façona Boulanger — jaz nosim ravno take,“ dejal je prijazen v čisti francoščini, potem pa prosil delikventa, naj se uleže kar se dá pribežao kot v parni kopeli pri masaži.

„Prijazen pogled, prosim, izvolite gledati semkaj — v koš. Tako. Sedaj štejem: jedna, dve...“

Slišal se je usodepolni udarec, katerega je z grozo pričakoval obsojenec. A v njegovo začudenje slišal se je drugi — tretji... četrti, vse je slišal razločno.

„Hitro, doktore, četrt na sedem, čas bo že!“

Bil je to koncipist Brzorád, ki ga je budil z udarci po vratih. Pod silo groznih sanj se je Guhanek umil, oblekel, za zajutrek ni bilo časa. Z lačnim želodcem na morišče. Naš doktor je vlekel noge po Kutnogorskem tlaku, kot bi jih vlekel iz blata, Brzorád je neprestano prigajal k hitri hoji, ko pa se je naposled pokazalo okrožno sodišče, ustavil se je Guhanek ter izjavil, da ne gre dalje. Ves pogum ga je zapustil, čeljusti so mu klepetale od strahu in mraza neprijaznega temnega spomladnega jutra.

„Vi ste pravi junak! Z Mazagranom si sezita v roke!“ klical je za njim Brzorád porogljivo.

Pred poludnem je prišel doktor Guhanek v svoje Praško stanovanje, kjer je našel svojo usodepolno vrhno suknjo in v njej listek, pisan od Mazagrana. Listek se je glasil tako-le: „Čaka! sem vas pri Tomažu do štirih zjutraj. Vrag vzemi vas in vašo vrhno suknjo, zaradi nje imam danes nepopisnega mačka — ali pa je to že jaguar, ako se ne motim.“ — — — — —

O polu štirih je Guhanek omožil sestrlično. Vse je šlo po navadi do črne kave.

Pri kavi so pričeli pušiti in prišle so na vrsto anekdote. Nekdo od družbe je pripovedoval anekdoto o židu, kako so ga peljali k vošalom, kako ga je

rabin tolažil, da bode večerjal z Abrahamom, Izakom in Jakobom, in kako je žid odgovoril: „Bog vé, rakov bi ne jedel.“

Anekdota je imela velikaneek uspeh. Od tega časa se je Guhanek lotil nemir. Anekdoto o židu je imel on v svojem repertoaru in jezilo ga je, da mu jo je vzel nekdo drugi. Da bi ga posekal ter se družbi pobahal s svojim kutnogorskim dogodkom, lahko se za efekt zlagati, da je bil pri usmrtenji, lahko navede podrobnosti...

Guhanek se ni mogel več vzdržavati...

Uspeh je bil nezastisljan. Nekoliko dam ni čakalo konca ter zbežalo od mize. Nevestina mati si ni dala izbiti iz glave, da to pomeni nesrečo poročencev, ako se pri svatovanji govori o obešencih.

Drugi dan je ženin srečal Guhanke ter dejal: „Drugič, doktore, vas zopet povabim, kadar se bodeš ženil. Celo noč nisem mogel upokojiti Berte, v jedno mer je imela pred očmi vaše obešence.“

Guhanek se je posmehal. Bil je uverjen v dnu arca, da je imel Bertin nemir čisto drug vzrok. Ona ni mislila na to, kar je pripovedoval, mislila je le nanj.

In v njegovih prsih se je naselilo sladkobolestno zadoščanje, ki je zdravilo vsem arčnim boleznim, kojih delež je odpoved.

— (Iz mestnega zdravstvenega sveta Ljubljanskega.) Dne 12. t. m. zboroval je stalni mestni zdravstveni svet. Iz poročila mestnega fizikata bilo je razvidno, da je sedanje zdravstveno stanje dovoljno in da tudi polagoma ponehuje škrlatica, ki je bila večinoma združena z davico, za katero je v zadnjih mesecih zbolelo in umrlo nekoliko mladine. Druge infekcijske bolezni ni sedaj v našem mestu. Stalni mestni zdravstveni svet vzel je dalje za znanje, da je veliki desinfektor blizu bolnice za silo že izgotovljen in se bode v kratkem začel dejansko rabiti. S to napravo storila je mestna občina zopet korak naprej glede asanacije mesta. Daljšo razpravo povzročila je prošnja nunskega samostana, da bi se mu dovolilo izpeljavati odpadke iz stranišč vnanje nunske šole v mestni kanal. Ko nečno vzprejel se je nasvet člana dr. Zupanca, da sploh ni dopuščati odpeljave fekalij po mestnih kanalih, ker se tem načinom okuži ozračje po mestu in tudi reka. Tudi glede vrhnih vod iz grebeničnih jam priporoča stalni mestni zdravstveni svet, da se tudi teh ne sme spuščati v mestne kanale, ter da je pri sedanjih razmerah in skušnjah najbolj nasvetovati napravo hermetično pokritih betoniranih grebeničnih jam, ki se imajo izpraznjevati pnevmatičnim putem. Glede na veliko število učenk in učiteljskega osebja zamore stalni mestni zdravstveni svet le tako napravo priporočati, obveljal je pa tudi nasvet člana gospoda oskrbnika Kremžarja, da naj mestna občina z ozirom na uspešno delovanje nunskega samostana v šoli dá brezplačno, kadarkoli je treba, izprazniti te grebenične jame. Tej razpravi sledilo je poročilo mestnega fizikata o zdravstvenem stanju prebivalstva v preteklem letu, poročilo je zelo zanimivo, zato je stalni mestni zdravstveni svet priporočal, da se razglasi po časnikih, da bode Ljubljansko občinstvo razvidelo, v koliko so se izboljšale zdravstvene razmere, odkar ima Ljubljana dobro pitno vodo in odkar se je začelo skrbeti za boljšo kanalizacijo cest in ulic. Razgovor bil je dalje o nedostatkih, katere povzročuje odprti kanal v Froelihovi hiši na Dunajski cesti, ki se pač pridno desinficira, kar pa vendar ne zadostuje. Sklenilo se je, pozvati mestni magistrat, da preje ko mogoče odstrani ta nedostatek posebno glede bližajoče se nam kolere. Dalje pridružil se je stalni mestni zdravstveni svet peticiji glavnega mesta Prage, ki želi, da bi Dunajska centralna komisija v glavnem statističnem izkazu o umrljivosti prebivalcev večjih avstrijskih mest vzprejela še dve rubriki, in sicer koliko je v teh mestih zbolelo in umrlo domačinov in koliko tujcev, ker le takó sestavljeni izkazi dajo pravično in resnično podobo o umrljivosti v posameznem kraju. Nasvetoval je dalje mestni fizikat, obrniti se na lepševalni odsek občinskega sveta s predlogom, naj bi se v bližini mesta nasadil smrečji gozdiček, v katerega bi lahko zahajali skrofulozni in na pljučih oboleli ljudje; temu nasvetu pritrdil je stalni mestni zdravstveni svet. Končno bila je še razprava o nasvetu mestnega fizikata, naj bi se naprosila visoka c. kr. deželna vlada, naj ona ukaže okrajnim glavarstvom, oziroma občinam, da ne smejo dovažati bolnikov z infekcijskimi boleznimi v Ljubljansko bolnišnico, ker se na ta način navadno bolezni hitro razširi in mesto okuži; v tem oziru imamo žalostne skušnje pri osepnicah in pri griži, katere bolezni sta tem potem bili zanešeni v mesto.

— (Šolska poročila.) Na državni višji gimnaziji Ljubljanski bilo je koncem šolskega leta v 8 razredih, vsak v dveh oddelkih 620 učencev, in sicer 145 iz Ljubljane in 383 sicer s Kranjskega, ostali iz drugih dežel. Po narodnosti bilo je 490 Slovencev, 126 Nemcev, 2 Italijana in 2 Čeha; po veri 614 katoličanov, 4 protestantje in 2 žida. Odličnjakov je bilo 78, povoljni uspeh imeli 394 učencev, nepovoljni 24, ponavljalni izpit delali 78. Poučevalo je poleg ravnatelja g. Andreja Senekeviča še 28 c. kr. profesorjev in gimnazijalnih učiteljev obilgatne predmete, neobligatne pa 7 profesorjev in učiteljev. Učni jezik bil je nemški, paralelnih oddelkih spodnje gimnazije pa večinoma slovenski, namreč v I. in II. razredu za vse predmete, izvan nemškega jezika in v III. in IV. pa izvan grškega in nemškega jezika. Letno poročilo prijavlja na čelu dve razpravi: 1. Didaktische Linie, von M. Vodusek in 2. Professore und Lehrkräfte, von dr. Ant. Gortan, potem pa šolska poročila, sestavil ravnatelj. — Na državni

— (Zadnji rok.) Dne 31. julija t. l., torej za 10 dni, pridejo novi tolarji po 2 gld. in nove petice po 25 kr. ob veljavo. Opozarjamo občinstvo na to.

— (Brambovske vaje,) ki se bodo vršile letos 14 dni na Notranjskem, in o katerih smo že nekaj omenili, obsegale bodo 24. in 25. batalijon, in sicer bodeta razvrščena: štab na Rakeku, ostalo moštvo s častništvom pa: nekaj v Cerknici, Planini in na Unci.

— (Dolenjske železnice.) Ker so ob Ljubljansko kočevski prógi brzojavni drogovi že do cela postavljeni, pričelo se je zdaj od Ljubljane dalje z napeljavo žice; Ljubljansko kočevska próga znaša v daljavi 70 km, a Ljubljansko novomeška, oziroma do Straže, pa 68 km. Ob obeh postavili se bodo prihodnje dni kameniti mejniki zaznamovani s številko od 1 do konca (in s črkami „U B.“, to je „dolenjske železnice“), ki bodo kazali mejo med železnično lastnino svetá ter sosednjimi posestniki. — Ravnateljstvo državnih železnic pogaja se tudi že z mestno občino zaradi upeljave vode v nekatera poslopja železniške uprave, kakor tudi v nekatere stražnice v obližji kolodvorov in koder je to sploh možno. — Kolodvor pod „zelenim brijom“ ima tudi že svoj postajin napis na obeh končnih pročeljih v slovenskem in nemškem jeziku s pristavkom: Dol. železnica.

— (Bralno društvo v Mengišu,) ustanovljeno l. 1887. pričelo je posebno letošnje leto delovati krepkeje, kakor se nam poroča v obširnejem dopisu. „Vodnikova veselica“ uspela je prav dobro, istotako pevske veselice združene s kegljanjem za dobitke dne 2. 9. in 16. t. m. Prva dva dni izvajal je društveni pevski zbor pevske točke, zadnji dan pa je slavna Kamniška „Lira“ izdatno pripomogla k uspehu slavnosti. Pevske veselice so se vršile na vrtu vrlega župana g. Iv. Levca, ki je brezplačno prepustil društvu kegljišče. Kegljanja se je udeležilo tudi več zavednih slovenskih dam in mnogo rodoljubnih gospodov. Med odličnimi gosti zlasti iz Kamnika bil je tudi župan g. Močnik. Zadnja pevska veselica posebno je bila jako živahna in je vrla „Lira“ pela pod vodstvom g. Fr. Steleta več zborov sama, druge pa skupno z društvenim pevskim zborom, ki je nekatere točke pel tudi sam. Oba zbora sta se pobratila ta dan in združena prav slajšno izvršila svojo nalogo. Tudi gube se ni manjkalo in je vladalo prav veselo gibanje. Čisti dohodek kegljanja se porabi za društveno knjižnico. Odbor izreka pristožno zahvalo vsem rodoljubom, ki so pripomogli, da se je veselica tako ugodno obnesla.

— (Častnim članom) imenovala je občina Bišečki vrh v fari Sv. Boltenka v Slov. goricah v svoji seji dne 16. t. m. preč. g. dr. Jožefa Muršeca, profesorja v pokoji itd. z ozirom na velike zasluge, ki si jih je pridobil za tukajšnjo šolo, cerkev in župnišče s tem, da so se vsa ta poslopja večinoma na njegove troške stavila oziroma popravljala.

— (Trtna uš) se je prikazala v vasi Bane v Tržaški okolici. Zatorej je odredil mestni magistrat, da se strogo pazi na dotične predpise, da se zabrani razširjevanje trtne uši.

— (Na preustrojenem glasbenem zavodu v Zagrebu) imenovanih bode nekoliko novih učiteljev in sicer prof. Hugo Bađalić učiteljem deklamacije, g. Václav Anton učiteljem mimike in operne scenerije in g. Peter Coronelli učiteljem plesa.

— (Iz raznih toplic) V Kamnik došlo je dozdaj vsega skup 265 oseb, ki se večinoma zdravijo po Kneippovem načinu. — V Krapinske toplice prišlo do sredine meseca od početka sezone 1015 oseb, v Varaždinske 1116, v Stubiške 551 in v Lipiške jodove toplice 1668 oseb.

— (Razpisane službe.) Na štirirazredni ljudski šoli v Toplicah-Zagorji je izpraznjena na paralelki prvega razreda začasno učiteljsko mesto z letno plačo 360 gld. in 60 gld. stanarine. Prošnje do konca meseca julija pri okr. šolskem svetu v Litiji. — Na jednorazrednici v Hotiču pri Litiji je razpisano mesto učitelja z dohodki IV. plač. razreda, funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do konca meseca julija pri okr. šolskem svetu v Litiji.

**Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Korintski prekop) je dodelan popolnoma razun nekaterih malih del ob ustjih. Za slovesno otvorjenje, ki bode dne 23. t. m., je razposlanih 350 vabil. Slavnost vršila se bode ob navzočnosti grškega kralja.

* (Mlad samomorilec.) Dne 17. t. m. skočil je 15letni učenec tretjega gimnazijskega razreda v Klatovi na Češkem Jožef Rader z 48 metrov visokega „črnega stolpa“. Izposodil si je prejo od čuvaja daljnogled ter si ogledaval okolico potem pa skočil čez ograjo v globočino, kjer je obležal mrtev. Uzrok obupnemu činu je bilo baje slabo šolsko sprčevalo.

* (Petkratni umor.) Iz Levova se poroča, da je razbojniška četa umorila vso rodbino posestnika Antona Furcha v Lipkanji pri Novi Seli, to je pet oseb.

* (Grozen vihar) naredil je minuli ponedeljek velikanško škodo v Vogheri v gornji Italiji. Na palači Marcogliano je lesen razgledni stolp vihar odnesel 50 metrov daleč in so tri osebe pri tem prišle ob življenje. Druge hiše so hudo poškodovane. V veliki cerkvi podrli je sila viharja skozi razbita okna celo oltarje. Skoro je ni hiše, da bi ne bila manj ali več poškodovana. Okolu 50 oseb bilo je težko ranjenih.

* (Velikansk požar,) največji, kar jih je bilo zadnji čas v Londonu, nastal je v noči od 17. do 18. t. m. Zgorelo je nad 35 hiš in skladišč, akoprav so se trudili ognjegasci s 30 parnimi brizgalnicami, da omeje ogenj, kar se jim je končno posrečilo.

* (Svetovna razstava v Chicagu) vsled sklepa vodstva ne bode več odprta ob nedeljah. Uzrok je povsem prozajčen: Ne spleča se baje, držati odprto razstavo ob nedeljah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 21. julija. Ladija „Cesarica Elizabeta“ dospela danes v Honkong, kjer ostane šest dni. Nadvojvoda Fran Ferdinand je popolnoma zdrav.

Dunaj 21. julija. Vojni minister baron Bauer vrnil se je v nedeljo iz Krapine na Dunaj, ker se ni čutil zdravega. Sedaj ga tarejo tako hude kongestije, da mu je treba najskrbnejšega negovanja in poponnega miru.

Praga 21. julija. V trgovinski zbornici stavil član Březnovsky nujni predlog, naj zbornica z vsemi oblastmi in tudi z ministerstvom dopisuje izključno češki. Skrbeti je za to, da bo vlada Čehe respektirala. Glasovanje se je odložilo, ker ni bil navzočen predsednik. Član zbornice Storch je zahteval, naj se zbornica pritoži na pristojnem mestu, ker je generalni konzul dr. Pallitschek kot razstavni komisar v Čikagi strgal češke napise z neke reklam-deske. Zbornica je naročila predsedstvu, naj se o tej stvari točno informira.

Beligrad 21. julija. Pričakuje se, da bo vlada, ustrezaje radikalnega kluba pritisku, dala zapreti Avakumovića in Ribarca.

Pariz 21. julija. „Agence Havas“ javlja, da se pripravljajo sijamski dvor na pot. Prebivalstvo je vsled tega silno vznemirjeno, boječ se vojne. Francoski diplomatski agent je včeraj sijamski vladi izročil ultimatum; rok za odgovor poteče jutri.

Berolin 21. julija. Nekateri listi javljajo, da je vlada naročila šolskim nadzornikom

v poljskih krajih, naj poročajo, kako in v koliki meri bi kazalo uvesti poljščino kot učni jezik v poljske ljudske šole.

Kristijanija 21. julija. Storching znižal je kraljevo letno apanažo za 80.000 kron, prestolonaslednikovo pa za 50.000 kron.

London 21. julija. Poslanska zbornica je vzprejela več paragrafov home-rule predloge. Pri glasovanju o §. 35., s katerim se določujejo pravice irske legislature glede zemljišnih zadev, zapustili so konservativci in unijonisti zbornico. Parlament vzprejel tudi ta paragraf.

London 21. julija. Reuterov bureau javlja iz Tientsina, da se kineska vlada pripravlja, da bi eventualno pomagala Sijamcem zoper Francoze. V parlamentu izjavil Gray, da angleška vlada ne vé, katere pogoje je stavila Francija Sijamu. Angleški vladi je samo na tem, da se ne zmanjša sijamski teritorij, zato je naročila poslaniku lordu Dufferinu, naj se vrne takoj v Pariz ter naj v tej stvari zahteva pojasnil od francoske vlade.

Tujci:

20. julija.

Pri **Mališi**: Kette, Soklič iz Kočevja. — Loser, Fidla iz Trsta. — Strogl iz Linca. — Eberhard, Klein, Lederer, Reiter, Zekoll, Rott, Strohani, Fritsch z Dunaja. — Hintner iz Brna. — Abineri, Meran, Doljan iz Idrije. — Pl. Boroezy, Winterhalter iz Gradca. — Podobnik iz Rudolfovega.

Pri **Slonu**: Herz, Stiller, Kohn, Prossinagg, Schramek, Dr. Stiasni, Hirschman z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Meneghelli, Mauser iz Gradca. — Kresse iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

18. julija: Anton Križaj, zidarjev sin, 9 let, Poljanska cesta št. 34, vsled trebušnega legarja in bil sanit. uradno pregledan.

19. julija: Janez Kozel, delavčev sin, 3 leta, Streliške ulice št. 11, jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. julija	7. zjutraj	735.9 mm.	15.2° C	brevz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	734.7 mm.	25.0° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	734.8 mm.	17.8° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 19.3°, za 0.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. julija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.40	97.40
Srebrna renta	96.95	96.95
Zlata renta	118.90	118.90
4% kronska renta	96.90	96.95
Akcije narodne banke	9.83	980.00
Kreditne akcije	337.00	335.40
London	124.35	124.55
Napol.	9.87 1/2	9.88
C. kr. cekini	5.87	5.87
Nemške marke	61.02 1/2	61.07 1/2
Italijanske lire	46.25	—
Papirnat rubelj	1.30	—

Dne 20. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	50
Ogerska zlata renta 4%	115	55
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	121	75
Kreditne srečke po 100 gld.	197	25
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	30
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	256	—

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Gmf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 08 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussees, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih.)

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—155)

Abiturijent

želi gojence na vzprejemne ali ponavljalne izpite pripravljati. (761—1)

Več se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Učenec

se vzprejme v prodajalnico z mnogovrstnim blagom. — Več se izve pri podpisnem.

Ferdinand Hlebs v Kranji.

(760—1)

V najem se dá kovačnica

z orodjem ali brez orodja: orodje je povsem novo in za dva ognja ter se dá na več let v najem, eventualno tudi proda ali vse skupaj ali pa samo orodje. Natančnejši pogoji izvedo se zadnji čas do 31. julija t. l. pri meni.

Anton Pirnat

posestnik v Gradcu na Dolenjskem (mej Metliko in Črnomljem).

(750—2)

MESNI EKSTRAKT

MAGGI po 8 in 5 krajcarjev

priporoča vsakomur, kdor želi imeti izbornega ukusnega krepčala, kot najceneje in najboljše Peter Lassnik. (21)

DR. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:

PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura baje, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižice je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Najcenejši, najelegantnejši in najtrajnejši

marmorno-mozajčen in terrazzo-graniten tlak

za cerkve, krstne kapele, kapele, vestibule, koridore, gredišča, kuhinje, kopalne sobe, verande itd. itd.

priporoča specialna firma

Rella & Comp. na Dunaju,

katera sedaj tukaj in na Gorenjskem opravlja nekaj takih del, ki se izvršujejo po najnižji ceni po gld. 2.50 do gld. 3.50 kvadratni meter v najlepši napravi in z večletnim jamstvom.

Od te firme narejena dela vidijo se tukaj v kopališču v hotelu „pri Slonu“, v Rudolfinumu in v mnogih zasebnih hišah. Naročila za tukaj in na deželi vzprejema (746—4)

stavbeno podjetje

Viljem Treo

Marije Terezije cesta šte. 10 v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.